

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Årg. VII.

ROCK ISLAND ILL., och Moscow, Idaho, Juni 1906.

No. 6.

Du har en vän.

Du har en vän, som framför andra
vänner
vill blifva när dig så i lust som nöd;
den vännen du från barndomstiden
känner.

han varit och han är alltfjämt ditt
stöd.

Nu på din hjärtedörr han klappar
sakta
och ber dig på hans ord och löften
akta.

Han talar: "Barn, på dig jag ser
och tänker

uti den allvarsstund, som inne är,
då du din tro vid altaret mig skän-
ker

och lofvar att mig städse hafva kär.
Vet, du är svag, men jag, som mig
förbarmar.

vill bära dig på mina frälsararmar.

Ack, jordens dalar äro mörka,
tränga.

där törnen mellan rosor spira tätt,
och lifvets stötestenar äro många,
den unge, oerfarne snafvar lätt;
men om du frestas, barn, ja, om du
syndar.

med handen räckt jag till ditt bi-
stånd skyndar.

Jag ser till ångerns tår uti ditt öga
den stund, då du bekänner för din
Gud.

mer skön han syns i himmelen den
höga.

än daggens pärlestänk på liljans
skrud,

Guds helga änglar med dig stilla
gråta.

och fadershjärtat längtar få förlåta."

Så skynda, barn, till denne vännens
möte,

bevara i din själ hans ljufva bild,
vid lifvets stormar fly intill hans
sköte

och lär af honom blifva ödmjuk,
mild!

Mina: blott i ödmjukhet, de min-
tas like.

du finner ingång till Guds himmel-
rike.

CHARLOTTE LINDBOLM.

Jag är med eder alla dagar.

ORD TILL KONFIRMANDER.

Se, jag är med eder alla dagar in-
till världens ände.

Den här försäkran uttalade Herren

omedelbart efter det han anförtrött
sina lärjungar det ärofulla men
maktpåliggande uppdraget att me-
delst det heliga dopet och evangeli-
predikan lägga hela människovärld-
en under hans spira. I tron på
den gifna försäkran gingo de frimo-
digt åstad att verka hans verk, utan
att rygga tillbaka vare sig vid tanken
på den egna svagheten och bristen
eller för all den motsägelse, de li-
danden och förföljelser, som vänta-
de dem under deras lefnadslopp. Och
de kommo icke på skam. Ty deras
Mästare lät dem dag efter dag i
rikt mått erfara uppfyllelsen af sitt
löfte att vara med dem.

Vid konfirmationen hafven I, mi-
na unga vänner, inför den allvetan-
de Guden och i hans församlings
närvaro högtidligen förbundet eder
att vara och förblifva Herren Jesu
lärjungar. Såsom sådana hafven I
att städse lyssna till hans röst och
troget söka utföra, hvad han åläg-
ger eder. Olika kommer nog eder
lefnad att gestalta sig. Den ene kan
få en mera framskjuten, den andre
en mera undångömd plats i det jor-
diska samhället, den ene en större
och den andre en mindre verksam-
hetskrets. Men på hvarje plats och
i hvarje förhållande har Herren gif-
vit människan ett särskildt uppdrag
att utföra här i världen. Och där-
vid gäller det att *bevisa sig såsom
Guds tjänare*. Den som icke besin-
nar detta, utan tager lifvet på lek
eller blott vill använda det för att
främja själviska syften, han har
redan förnekat lärjungaskapet hos
den himmelske Mästaren samt sväf-
var i fara att till sist erhålla den
otrogne tjänarens lön. Men därifrån
vill Herren förskona eder. Ty äfven
till eder säger han: Se, jag är med
eder alla dagar. Hans närvaro skall
skänka eder kraft under svagheten,
frimodighet i modlösheten, uthållig-
het under motgången, seger öfver
svårigheterna, så att I med trohet
och allvar kunnen fullgöra eder jor-
diska kallelseplikter.

Men Gud har gifvit eder en kal-

lelse, som är oändligt mycket vikti-
gare än den jordiska. Och denna är
gemensam för eder alla, huru vidt
skilda edra uppgifter för detta lif-
vet än kunna blifva. Det är den
himmelska kallelsen. Akten framför
allt på denna. *Arbeten med fruktan
och bäfvan på eder frälsning*. Blif-
ven med hvarje dag allt mera ange-
lägna om själens räddning för evig-
heten. *Växten i nåden och vår Her-
re Jesu Kristi kunskap*. Det gifvs
intet stillastående i andligt afseende.
Antingen kommen I närmare Gud
eller allt längre bort ifrån honom.
Huru förfärligt, om detta senare
skulle inträffa! Och det kan ske.
Om några år kunnen I vara alldeles
kalla och likgiltiga för den Frälsare,
hvilken hjärta brast i döden för eder
och som I en gång mött vid eder
konfirmation och första nattvards-
gång, samt i stället vara fulla af
kärlek till denna världen och hennes
fångliga ting. I hafven förgätit
edra heliga konfirmationslöften
samt fullkomligt utplånat de allvar-
liga intryck, som I före och under
deras afgifvande tvifvelsutän i mer
eller mindre mån erhållit. I ären
därvid vordna den himmelska Fa-
derens sorgebarn, utan samvetsfrid
och utan hopp för det tillkommande
lifvet. Bäfven I icke vid tanken på
möjligheten af att råka i en så olyck-
lig ställning? Synes det icke kanske
också rent af tvifvelaktigt, huruvida
I skolen kunna förblifva eder him-
melska kallelse trogna? Om så är,
hören återigen till eder uppmuntran
Herrens försäkran: *Se, jag är med
eder alla dagar*. Den mulna såväl
som den ljusa dagen vill han vara
hos eder. Allestädes kunnen I på-
räkna hans bistånd. På lifvets
branter skall han leda och stödja
eder, så att I icke störten ned i bräd-
djupen och förgåns. *Om I än gån
genom vatten, skall han vara hos
eder, att strömmarna icke skola för-
dränka eder, och om I än gån ge-
nom elden, skall han vara hos eder,
att lågan icke skall bita på eder*. I
alla bedrövelser och anfäktningar

vill han skydda eder, så att I icke liden någon skada däraf. Kommen I att snafva och falla, skall han upprätta eder igen. När I börjen att allt för mycket inbefvas i jordiska bestyr, så att det är fara för att den goda säden förkväfvos på hjärtats åker, vill han ställa sig i eder väg och bringa eder till besinning med detta väckelseord: *Du har omsorg och bekymmer om mångahanda, men ett är nödvändigt.* I striden mot de andliga fienderna skall han troget stå vid eder sida och förhjälpa eder till seger. Äfven i den sista kampen, då kroppens och själens krafter mer och mer aftyna, tills I slutligen insomnen i döden, som till och med beröfvar eder umgänget med jordiska vänner och anhöriga, fån I påräkna Herrens närvaro hos eder, så att I med David frimodigt kunnen säga till honom: Om jag vandrade i dödsskuggans dal, så fruktar jag intet ondt, ty du är med mig, din käpp och staf trösta mig. Hvilken trygghet att veta sig äga en sådan trogen, vaksam, kärleksrik och mäktig följeslagare! Och denna trygghet skolen I städse få njuta, så länge I icke låten synden träda söndrande emellan eder och eder Frälsare. Visserligen skolen I aldrig, om samvetet är vaket och mottagligt för Andens bestraffningar, komma att känna eder helt befriade från syndafördärfvet i eder natur. Men blott I icke ursäkten och omhulden det onda eller träden i förbund därmed, utan dagligen liggen i strid däremot samt uppriktigt bekännen och afbedjen det inför Herren, skall han vara med eder som en barmhärtig läkare, hvilken helar alla edra brister. Han vill då icke lämna eder, förrän han framställt eder fullkomliga och oförvitliga inför sin Faders ansikte. Och där skolen I få för evigt vara med honom i hans härlighet och dela hans glädje.

J. E. ÖSTERGREN.

Hör och gör.

Hvar och en, som kommer till mig och hör mina ord och gör dem, jag skall visa eder, hvem han är lik. Han är lik en man, som, när han byggde ett hus, gräfde djupt och lade grunden på hälleberget; men då öfversvämning kom, bröt floden fram mot det huset, men förmädde icke skaka det, ty det var grundadt på hälleberget. Luk. 6: 47—48.

Jag vill först säga något om nöd-

vändigheten af att höra Guds ord. Därpå kommer så ofantligt mycket i ert lif att bero. Ja, om I viljen höra eller icke höra Herrens ord, därpå beror till en början allt. Hyad som kan vara verkadt i edra hjärtan under den förflutna tiden, vet ju endast Herren, men hvad som borde hafva skett, det är, att I hadn vunnit ett öppet öra för Herrens ord, så att I hadn något lärt att känna igen herderösten, Jesusrösten, ordets röst. Det är denna röst, som jag ville bedja eder akta på i lifvet. Den höres ibland inifrån genom samvetet, den höres äfven utifrån genom det skrifna eller predikade ordet, men det är samma ton, som ljuder där inifrån eller där utifrån, och denna ton är den enda rena ton, som finnes i världen. I alla de andra är det ändock alltid något missljud. Det är efter den tonen I skullen stämma edra egna hjärtan. Det är efter denna röst I skullen pröfva allt i lifvet. Därför ville jag bedja dig, unge nattvardsgäst: Hör Herrens ord! Just i detta afseende möter dig det första anloppet ute i lifvet. Den första egentliga, genomgående frestelsen blir nog den, om du skall hålla ut med att höra, eller om du skall vända dig bort. Må Herren väcka ditt öra hvarje morgon, så att du hör såsom en lärjunge! Då vet jag, att du skall kunna stänga örat till för de många rösterna, som du icke bör lyssna till.

När Jesus visar, hvem en Guds människa är lik, talar han icke blott om att höra, utan äfven om att göra, och bilden blir icke fullständig förr, än vi tillägga det ordet: Göra. — Gräf djupt! Likna den mannen, som, då han byggde sitt hus, gräfde djupt! Att gräfva djupt det är att begynna göra det lilla, man vet. Och följer du den regeln i lifvet, att du gör, hvad du vet vara rätt och Guds vilja, då gräfver du djupt. Gräf djupt i ditt eget hjärta! Ju djupare du gräfver, dess ädlare säd kan du lägga ned. Gräf djupt i ordet, dess mer hällebergsgrund får du att bygga på. Gräf djupt i lifvet och tag det icke så lätt, som människor i allmänhet göra, utan lyd Herrens maning: Hör och gör! I sanning, öfversvämningen kommer, ja, den är redan här. Vi öfversvämmas t. ex. i våra dagar af otros- och osedlighetslitteratur. Det ser ut, som om ingen människa tvekade att

bära till tofvs i skrift och tal den otro, som intagit hennes hjärta. Öfversvämningen kommer, och den när äfven dig, var viss därpå. Frestelserna i lifvet skola såsom hittills icke uteblifva, de skola visst icke minskas härefter, tvärt om. Skall din byggnad stå eller falla samman? Något är väl byggt under denna tid, men vet, kära nattvardsgäst, att när en ung människa som du går ut i lifvet, händer det lätt, att det, som är byggt i hjärtat, faller samman och föres bort såsom spillror af floden. Mången märker icke, när barndomens tro faller samman, och ser icke värdet af densamma, men i dess ruiner ligger lifvet, som är kväfdt. Gud bevare det, som är byggt i ditt hjärta!

Skrifve då Herren med en skrift, som aldrig i tid och evighet kan utplånas, in i din själ dessa två små ord: Hör och gör! — De afskedsorden äro så lätta att taga med sig. Då skall jag visa dig, säger Herren, hvem du är lik, — och så drager han undan slöjan för framtiden och gifver oss en framtids- och evighetsbild, i det han säger: Han är lik en man, som, när han byggde ett hus, gräfde djupt och lade grunden på hälleberget; men då öfversvämning kom, bröt floden fram mot det huset, men förmädde icke skaka det, ty det var grundadt på hälleberget.

Gud gifve dig en sådan framtid och en sådan evighet!

Skola vi gifva bort dessa ord till barnen och icke taga dem till oss själfva? Nej, så må det icke blifva! Vi veta, hvilken makt exemplet är. Det föredöme, som ligger i ett troget hörande och görande af Herrens ord, manar till efterföljd och har en oändlig välsignelse med sig, liksom fördärfvet är oerhördt, då ett motsatt exempel gifves. Må äfven du skrifva det ordet i ditt hjärta, du barnets uppfostrare, fader, moder och närstående, och må jag, dess lärare, skrifva in det i mitt hjärta, på det att vi må hafva ett öppet öra för Herrens ord och söka förverkliga, hvad vi veta af sanningen! Skrifve Herren det in i våra hjärtan så, att, då vi nu bedja för barnen, vi också känna behöf af att innesluta oss själfva!

Herre, vi bedja dig, låt dessa barn, som nu föras fram inför ditt altare, få denna skrift in i hjärtat och med sig i lifvet, att de må höra och göra! Välsigna dem, Herre! Låt deras

tros byggnad icke skakas af tiden! Låt dem vinna kronan! Vålsigna dem och oss, Herre, i ditt eviga fadersnamn! FR. HAMMARSTEN.

Inom vår konferens.

Pastor Gustaf Bergman i Bellingham, Wash., och fröken Rosie May Lundgren firade sitt bröllop den 29 sistlidne maj i brudens föräldrahem i Rockford, Ill. COLUMBIA gratulerar på det hjärtligaste!

Till Columbia-konferensens pastorer och församlingar. Nåd och frid! Vid vårt konferensmöte i Moscow fattades bl. a. följande beslut: "Att konferensen ombeder sina församlingar att söka insamla och insända missionsmedel kvartalsvis." Vi hafva fem missionärer, som till en större eller mindre del skola hafva sitt lekamliga uppehälle af de där femtio-centarne. Men huru går det, om de ej komma in? Vi hafva intet fått från synoden mer än vårt eget lilla bidrag af två cents för synodens mission. Vår kassör klagar att "kassan är tom." I viljen väl icke att vi skola afskeda våra missionärer? Låtom oss efterkomma våra beslut. "Gifven, så varder eder gifvet", säger Jesus.

Vördsamt,

MARTIN L. LARSON,
Columbia-konf:s ordf.

Seattle. Våra föreningar arbeta med trohet och flit. Ungdomsföreningen håller regelbundet möte hvarannan fredagsafton. Programmen äro enkla, men goda och förda i en kristlig anda.

Den 18 maj höll Dorkas-föreningen sin halfårs-auktion. Ovanligt många välgjorda och värderika handarbeten voro skänkta till försäljning. Auktionen uppgick till \$112, och då blef åtskilligt öfver, som ej såldes, emedan det blef för sent. Denna förening har nog samlat öfver \$200 på första halfåret.

Konfirmation med årets nattvardsbarn, 3 gossar och 6 flickor, hölls den 20 maj. De bästa svarade bra på de gjorda frågorna. Men det är så svårt att höra dem i en så pass stor kyrka som vår. Kyrkan var väl fylld af uppmärksamma åhörare. Må Guds gode Helige Ande få leda dem i all sanning.

Gästernas antal vid Herrens bord den 27 maj var ganska stort, ändock vi framt nattvardsgång endast en må-

nad förut. Församlingen förökte med fyra kommunikanter och tre barn. Gud föröke sin församling och stadfäste sitt rike i våra hjärtan.

Valby-församlingens tjugufest. Den svenska evangelisk luth. Valby-församlingen i Morrow county, Oregon, stiftades af dr E. Norelius den 19 april 1886. Första predikan hölls därstädes af honom söndagen den 18 april, hvarvid äfven tvenne barn döptes och Herrens nattvard firades. På måndagen samlades landsmännen åter till gudstjänst. Farmarnas hus voro ganska små. Man slog sig ned utanför boningshuset och fann sittplatser på en vedhög, under det församlingen organiserades, ämbetsmän valdes och den nybildade församlingens angelägenheter behandlades.

Valby-församlingen ligger aflägsset från järnväg; det är omkring 15 mil från kyrkan till stationen. Men det var sämre år 1886. Då måste dr Norelius åka efter hästar och på en klumpig farnvagn 45 mil ifrån Arlington till Gooseberry. I flera hänseenden har denna trakt gjort betydande framsteg. Farmarna hafva större och bättre hem och hafva blifvit välbärgade. Församlingen äger en vacker liten kyrka, den enda landkyrkan i Morrow co. Antalet kommunikanter är ungefär dubbelt så stort (som vid organisationen? Red.), och dock är antalet nu blott omkring 40. Mr John E. Peterson, som valdes till sekreterare vid församlingens organisation, har tjänat såsom sådan i 20 års tid. Jämte honom äger församlingen ännu kvar bland sina medlemmar från början mr Chas. Anderson och familj, mr A. Carlson och familj samt mr Olof Bergström.

Församlingen firade sin 20-årsfest i sammanhang med missionsmötet den 1—3 maj. Pastorerna C. J. Renhard från Portland, G. E. Rydquist från Astoria samt B. S. Nyström från Hoekinson voro närvarande och höllo hvar sitt tal. Dessutom hölls tal af mr Chas. Anderson, som berättade sina reseäfventyr och sina pröfningar vid tiden för församlingens stiftelse. Likaledes hölls ett kort tal af mr Frank Lundell, som åkt med hästskjuts från California till Gooseberry.

Församlingen äger en god söndagsskola, en kvinnornas missions-

förening och en ungdomsförening. Församlingens hela folkmängd är omkring 66. B. S. N.

Vancouver, B. C. Intet af allmänt intresse fanns att meddela härifrån förliden månad, hvarian vårt rum i COLUMBIA stod tomt.

Församlingens sängkör anordnade en trefflig fest den 1 maj. Hela programmet bestod af utmärkt god sång och åhördes med nöje. Efter programmets slut serverades förfriskningar. Vår kör har varit mycket trogen och flitig under den senare tiden. Söndagskvällen den 20 maj fingo vi lysna till en skön sänggudstjänst. Kören och dess ledare äro vi mycken tack skyldiga för den sköna och uppfriskande sängen vid våra gudstjänster.

Söndagen den 13 maj inystes följande personer i församlingen: Amos Johnson och hans hustru Gustava Carolina jämte sönerna Karl Amos Victor, Johan Gottfred, Oliver Theofilus, Harold Edwin Clarence och dottern Johanna Carolina samt ynglingen Carl Gustaf Adolf Lundgren. Dessa vänner hafva nyligen inflyttat till Vancouver från Scandinavia, Manitoba, där de tillhört vår därvarade lutherska församling. På bekännelse intogos William Wilson och hans hustru Maria jämte sonen Arthur William Maurice samt fröken Margaret Näsmark. Varen hjärtligt välkomna att med oss dela Guds rikets förmåner och Guds rikets strider!

På kvinnoföreningens möte hållet hos miss Adolf Lundgren den 23 maj beslutades att en fest hålles middagsmårtafton den 23 juni. Ett kort program utföres i kyrkan och förfriskningar serveras ute i det gröna mellan kyrkan och "prästgården".

Il slutet af juni och början af juli månad kommer pastor Swanson att besöka missionsfältet i östra B. C., då Notch Hill, Revelstoke, Golden och Vernon m. fl. platser få besök. Under pastorens frånvaro ledas söndagskvällgudstjänsterna, enligt kyrkostyrelsens beslut, af herr Adolf Lundgren.

Portland-distriktets missionsmöte i Gooseberry, Oregon. Den 1—3 maj hölls missionsmöte i Valby-församlingen. På tisdagskvällen den 1 maj hölls engelsk gudstjänst i Douglas med predikningar af pastorerna Rydquist och Renhard. I

Douglas hafva vi åtskilliga välmående landsmän, t. ex. Truedson bröderna och andra, hvilkas arbete och möda har krönt med framgång, så att omkring deras hem svaja för vår och sommarvinden vidsträckta hvetefält på tusentals acres.

Tidigt på morgonen den 2 maj färdades vi med hästskjuts den långa vägen af öfver 25 mil till Gooseberry. Kl. ½11 f. m. firades där högmässa. Pastor Rydquist predikade öfver Luk. 8: 4—15 med ämne: "Hjärtats åkerfält". På e. m. hölls samtal öfver tredje trosartikeln, hvilket inleddes af pastor Nyström.

Följande f. m. firades Herrens heliga nattvard. Pastor C. J. Renhard höll skrifttalet och pastor G. E. Rydquist tjänade som liturg. Efter gudstjänstens slut begaf man sig till C. Andersons hem, 7 mil ifrån kyrkan, där först och främst en stor festmiddag intogs, en sådan som blott välmående farmarhustrur kunna tillaga. På e. m. firade församlingen sin 20 års-fest. Denna fest firades i mr Andersons hem, ty där organiserades församlingen för 20 år sedan. Mr Anderson är också skral till hälsan och kunde icke komma till kyrkan. Det var dock en skön minnesfest. Pastorerna Renhard och Rydquist höllo korta tal, och pastor B. S. Nyström uppläste en kortfattad historik öfver församlingens verksamhet. Äfven några af de gamla bambrytarna talade om sina erfarenheter från den gamla tiden. På kvällen firades engelsk gudstjänst i kyrkan med två korta predikningar, hvilket avslutade missionsmötet i Goosberry.

Alla äro välmående i Goosberry. Där är i sanning fattigdomen bannlyst. För en som är där för första gången är det ett besynnerligt land. Hvad skulle farmaren i Illinois eller Iowa säga, som plöjer och sår sina två hundra acres, om att plöja och så två tusen? Så stol undertecknad och förundrade sig öfver dessa vidsträckta sädesfält och öfver denna torra jord, som kunde frambringa en sådan växtlighet och så ymnig skörd. Gud är underbar äfven i naturen. Tack, I Gooseberry-bor, för ett högst angenämt möte hos eder. Gud välsigne sitt ords utsäde äfven i Valbyförsamlingen.

GUSTAF E. RYDQUIST.

Från Astoria. Vi hafva icke mycket att berätta till COLUMBIAS läse-

krets från Astoria. Vi hafva allt för brädtom med laxfisket för att ställa till något nytt. Midsommardagen hölls konfirmation med årets nattvardsbarn, hvilka äro 12 till antalet. Fyra äro barn inom församlingen och åtta äro utomstående. Ungdomen håller på med att föreställa en stor utflykt för den 4 juli. De komma att medelst ångare färdas uppåt den natursköna "Young's River" til Alney eller så långt floden är segelbar.

—♦—

Marshfield, Oregon. Döden räknar icke åren. Huru ofta intygas icke sanningen af dessa ord genom händelsernas gång? Den 5 maj kom dödsbudet plötsligt och oväntadt till en af vår församlings ungdom, Hilma Charlotta Liljeberg, vid fylda 27 år, 8 månader och 20 dagar. Hilma utvandrade från Finland till Amerika förlidet år. Under sin vistelse i Amerika har hon varit boende härstädes. Under sin jämförelsevis korta sjukdomstid hade hon sitt hemvist hos brodern Ernst och hans maka, där hon åtnjöt den ömmaste vård. Den så plötsligt hädankallade sörjes närmast af härvarande syskon Ernst och Edith Liljeberg samt af i Finland boende föräldrar. Frid öfver henne minne.

Hilma blef medlem af vår församling vid början af innevarande år. Skönt i sanning att tänka på sin Skapare i sin ungdom, att i ljuset af sitt högsta väl öfverväga, hvad som tillhör ens frid, att genom nådemedlens bruk i Kristi församling få möta och umgås med Jesus, som har vår själ kär, han som gör döden till en vinning för den troende själen. Föreningsväsendet utom och oberoende af kyrkan, som af mången så mycket beprisas, befördrar mera än den hämmar ogudaktigheten och osedligheten. All synd är lika afskyvärd inför Gud, oafsedt på hvad sätt den öfvas. För att befrias från köttets sinne, som är död, och få Andens sinne, som är lif och frid, måste de usla brunnarna öfvergifvas och själen i Kristi församling få riklig del i Ande-dopet och i kraft däraf lefvandegöras och förnyas. "Jag lefver", "Kristus lefver i mig", "Jag lefver i Guds Sons tro" äro vittnesbörd, som gifva vid handen, att själen är beredd till att skiljas hädan och vara när Kristus och se och njuta härligheten hos honom. Lycklig den, som får lifvets krona.

På pingstdagen hölls skrift- och nattvardsgång och predikan på engelska språket. På eftermiddagen hölls gudstjänst ute på landet.

Årets konfirmander sammanträdde för första gången på eftermiddagen annan dag pingst.

Den äldre kvinnoföreningen har beslutat att hålla sin basar och syauktion den 21—23 juni.

B. F. BENGTSON.

—♦—

Olympia. Omedelbart efter konferensmötet vidtogos nödiga mått och steg för utförande af församlingens beslut om inkorporation, och blef inkorporationen fullbordad den 28 mars.

Våra gudstjänster hållas fortfarande i Rabecks hall, hvilken dock, i synnerhet om hvardagskvällarna, är olämplig för nämnda ändamål. Lokalen ligger nämligen en trappa upp, och musikhandel bedrifves i väningen inunder, så att vi understundom erhålla liberala ackompagnement, som dock äro föga ägnade att stänna sinnena till ett rätt gudstjänstfirande. Det är församlingens afsikt att söka skaffa sig eget kyrkligt hem, och af den orsaken var det som kyrkostyrelsen å ett i april månad hållet möte beslutade att inköpa härvarande svenska metodistkyrka, förutsatt att egendomen kunde erhållas för \$800. Sagda kyrkoegendom blef nämligen för någon tid sedan under pastor Ovalls tjänstetid i Tacoma inköpt till församlingens hem för en blifvande svensk metodistförsamling i Olympia, men alldenstund metodisternas antal här på platsen befunnits vid närmare undersökning vara mycket ringa, önskar man nu afyttra egendomen. Vår församlings ambud torde således komma att antagas. Vi hoppas emellertid det.

—♦—

Rochester. Äfven denna församling har blifvit lagligen inkorporerad. Den enda egendom församlingen ännu har är en utmärkt orgel, som skänkts af kvinnoföreningen. Denna förening har för öfrigt satt såsom sitt mål att insamla medel till kyrkobygge. Möten hållas en gång i månaden. Kristendems-skola är påbörjad och hålles vid hvarje predikobesök, hvilket inträffar tvenne gånger i månaden. Skolan besökes af tio barn, af hvilka flera äro i konfirmationsåldern. De unga öfvas också uti sång. Redan

hafva de flera gånger glädt församlingen med sjungandet af sånger vid gudstjänsterna. Herrens nåd uppfylle och bevara de unga, att de i sann tro må honom tjäna.

—♦—

Aberdeen. Gudstjänster höllos här till en början i MacLaffertys hall, men sedan lokalhyran förhöjdes, nödgades vi flytta och hafva på senare tiden hållit sammankomster i norska metodistkyrkan å Market och L. gatorna, hvilken för närvarande användes af de engelska cambelliterna. Norska metodisterna hafva nämligen upphört med verksamheten i Aberdeen. Det har visat sig svårt att erhålla lämplig mötesplats, alldenstund kyrkorna äro upptagna på söndagarna och hyran för hallar här är ovanligt hög, varierande från \$2 till \$3 för ett kvällmöte.

Pår konferenstidning COLUMBIA har vunnit åtskilliga prenumeranter i Aberdeen, Rochester och Olympia. Må hon vinna ännu flera. Må Guds rike i hvarje hänseende komma till oss i alla församlingar och på alla missionsplatser. Till infet tjäna utvärtes verksamhet och framgång, där ej Herrens Ande får lefvandegöra den i synd och själf-rättfärdighet döda naturliga människan, men lika litet gagnar det, att Herrens eld blifvit upptänd i hjärtat, om icke ett i goda gärningar verksamt yttre lif framstår i samband därmed och såsom en följd däraf. Bed, att Jesus måtte väcka Andens nya lif hos dig, så skall du sedan med sanning kunna säga: Om Herren mig bjuder gå hit eller dit, så skyndar jag villigt åstad.

—♦—

Tacoma. Tabitha-föreningen har haft sin syauktion, hvilken inbragte öfver \$110, och fortsätter med sina reguljära möten i hemmen, hvilka möten äro väl besökta och mycket treffliga såväl som inkomstbringande. Ungdomsföreningen åtnjuter större uppmuntran än hon haft på årtal och växer till beständigt. Grafsmyckningsdagen hade hon en utflykt till en naturskön plats, hvar-est dagen tillbragtes på ett mycket angenämt sätt, äfven om mängen af medlemmarna dagarna strax därefter kände sig styfva och ömma i muskler och leder efter strapatserna. Midsommarafteon höll ungdomsföreningen en midsommarfest, hvarvid ett dagen motsvarande program utfördes. Församlingsskören gör märk-

bara framsteg i både musikaliskt och konstnärligt hänseende under professor A. Hedbergs skickliga ledarskap. Den sjunger med lust och gamman och så att en hvar njuter af att höra på.

Orkestern och musikbandet möta regelbundet till öfning och påkallas redan ofta att deltaga med i programmen. Musiken och sången höras ofta från vår kyrka, nästan såsom det för oss Rock Island-bor brukade låta omkring Alma mater på Sions kulle.

Församlingens kristendomsskola, hvilken pastorn och frun förestätt lördags förmiddagar mellan kl. 9—11, afslutades med examenshögtidlighet förl. torsdagsafton. Föräldrar och målsmän hade infunnit sig att höra på, hvad barnen läst och lärt under tiden. När examina och programmet voro öfver, framträdde en af församlingens diakoner, hr John Hedberg, och äskade ordet för en stund, ty han hade något att säga, sade han. Hvad han sade var dock icke graverande för vare sig lärare eller barn, utan tvärtom. Han tackade pastorn och frun för arbetet de utfört så väl, och afslöt sitt tal med att tillkännagifva, att en kollekt upptages och öfverlämnas åt pastorn och frun såsom tacksamhets-erkänsla för troget och väl utfördt arbete, som de själfmant och utan kostnad för någon åtagit sig. Heder och tack åt en sådan församling, som så väl behandlar sitt prästfolk. Kollekten inbragte nära \$25.

Den stora högtiden pingst firades med konfirmation på f. m. med årets nattvardsbarn, som voro nio till antalet. Det är alltid något säreget gripande, allvarliga och helgade maningar och erinringar uppväckande, som omsluter läraren, barnen och hela församlingen vid ett sådant tillfälle, hvilket genast förnimmes, när pastorn och nattvardsbarnen stiga in i templet och tåga genom högtidsskaran fram till Herrens altare, där de stanna inför Gud och hans församling. Stunden är helig och allvarlig. Man har något där att göra och som man vill hafva gjordt med sina barn. Talet till barnen är ock af säregen karaktär. Det därpå följande förhöret är ett förhör, som skiljer sig ifrån de många andra förhören man företagit med barnen, ty detta sista är liksom en frukthämtning af de föregående, förberedande förhören och

arbetet. Uppmärksamt höra de äldre och yngre församlingsmedlemmarna på frågorna och svaren. De gamla väl bepröfvade frälsningssanningarna upprepas igen att desto bättre stadfästas i hjärta och minne hos forna nattvardsbarn och bekanngöras för blifvande nattvardsbarn. Efter det grundligt pröfvande förhöret följer den högtidliga konfirmationsakten med handpåläggningen, afsjungandet af någon passande psalvers samt utdelandet af konfirmationsattesterna och biblar. Sådan var högtiden vi hade med våra barn, till hvilken ock hörde en utmärkt väl sjungen sång af kören samt ett violinsolo af miss Säter. Gud gifve att minnet af den stunden aldrig utplånas ur de unga konfirmandernas sinne, och att orden till behjärtande vid det högtidliga tillfället såväl som de inlärdas sanningarna, de afgifna löftena, trosbekännelsen och välsignelsen med bönen och förbönen måtte hos dessa unga blifva fruktbärande, hans församling och dem själfva till fromma för tid och evighet.

Det är icke längre ansedt bland och af vår kyrkas vedersakare såsom vare sig hedniskt, katolskt eller syndigt att konfirmera de unga, ty nu börja dessa forna klandrare att själfva följa ett godt exempel. Saken för dem är ju den, att allt det vi göra såsom lutheraner är alldeles förkastligt, men om de göra samma sak, så är det rätt godt och tillbörligt. Erfarenheten bevisar sig äfven i detta stycke vara en god läromästare.

C. E. FRISK.

—♦—

Moscow Idaho. Söndagen den 20 maj hölls konfirmation med årets nattvardsbarn, 21 till antalet. Två af dem voro från Cordelia-församlingen och ett från församlingen i Troy. Det är den största klass, som konfirmerats inom denna församling, och vi undra smått, om icke inom hela konferensen. Vår nya rymliga kyrka var vid denna högtid fylld till sista plats. Klassens alla medlemmar äro värda ett godt vitsord med hänsyn till såväl deras trägnad flit under förberedelsestiden som deras vid konfirmationsförhöret afgifna svar. På e. m. kl. 3 firades Herrens heliga nattvard, hvarvid de kära unga kommunikanterna för första gången blefvo delaktiga af detta härliga nådemedel. En ansenlig skara af församlingens öfri-

ga medlemmar framträdde ock till Herrens bord. Högtidliga och allvarligt gripande voro dessa stunder i helgedomen, och säkerligen icke minst så för konfirmanderna. Som minne af sin konfirmation erhöles de hvar sitt exemplar af den heliga skrift och konfirmationsattest samt en för tillfället särskildt lämplig liten bok. Sin lärare ihågkom klassen med den stora gåfvån af \$19, för hvilken han härmed på det innerligaste tackar!

Följande äro konfirmandernas namn:

Hanna Dorothea Anderson,
Hulda Anderson,
Hattie Anderson,
Alma Josefina Almqvist,
Esther Eugenia Bohman,
Clara Annette Christenson,
Hattie Vitalia Fahlquist,
Susie Hattie Jacobson,
Olga Olivia Johnson,
Elsie Maria Nelson,
Ellen Peterson,
Hanna Margareta Sundell,
Ernst Gustaf Emanuel Anderson,
Gustaf Arthur Anderson,
Arthur Henry Björklund,
Josef Herman Carlson,
Karl Johan Karlson,
Claude Leonard Larson,
Nels Herbert Nelson,
Erland Elmer Peterson,
Charlie Roche.

Må alla dessa namn evigt förblifva skrifna i Lammets lifsbok!

Omedelbart före högmässogudstjänsten på pingstdagen förekom ett barn dop, det första i vår kyrka, då mr och mrs Victor N. Ramstedt frambar till Herren sin lille son, som i dopet erhöles namnet Allen Swan.

På e. m. och kvällen den 6 dennes höllo kvinno- och ungdomsföreningarna sina respektive möten hos mr och mrs Gust Nelson, ett par mil ute på landet. Många voro med vid båda tillfällena, och kollekterna blefvo på e. m. \$11.25 och på kvällen \$5.55.

Nyligen serverades en "supper" i kyrkans undervåning. Den inbragte \$39.05, som lägges till en fond för bekostande af kyrkans målande utvändigt.

Den 8 dennes hade föreningen "Willing Workers" en utflykt i det gröna.

Troy, Idaho. Äfven i denna församling har konfirmation ägt rum. Klassen här bestod af 8 medlemmar, och den hade sin högtid söndagen den 27 maj. Vår kyrka här var för liten att rymma alla, som ville vara

med. Hvad här ofvan sades till berömmelse för klassen i Moscow, är i lika grad tillämpligt på den i Troy. Gud välsigne dessa åtta kära unga och behålle dem i sin gemenskap obesmittade af världen. På e. m. samma dag fingo de första gången gå till Herrens heliga nattvard. Många af församlingens öfriga medlemmar firade ock den heliga måltiden. De sedvanliga konfirmationsgåfvorna utdelades ock. Klassen skänkte sin ringe lärare \$32. Innerligt tack.

Namnen på klassens medlemmar äro som följer:

John Oscar Fredrickson,
Sofia Carolina Fredrickson,
Emma Christina Holmes,
Olga Cornelia Oslund,
Esther Maria Pearson,
Mina Bredina Sörenson,
Emelia Christina Torell,
Elin Amanda Westberg.

Mr Olof Olson anträdde den 9 dennes resan till synodalmötet i Denver. Mr Olson är nämligen en af konferensens delegater till sagda möte. Efter mötets slut ämnar han hälsa på sin broder, dr E. P. Olsson, i Falun, Kansas, och andra släktingar i samma stat. Vi tillönska honom lycklig resa under Guds beskydd och välkommen tillbaka.

På midsommardagen ämnar denna församling fira högmässogudstjänst ute i det gröna. På eftermiddagen utföres af Concordia-föreningens medlemmar ett för dagen passande program.

Cordeia, Idaho. Bröllopsklockor ringde härstädes den 23 sistlidne maj, då mr och mrs Andrew S. Olson bortgifte sin dotter Eleonora M. till Clarence T. Miller. Vigselakten förrättades i prästgården i Moscow, hvarpa man körde ut till herrskapet Olsons en åtta mil aflägsna hem, där en riklig bröllopsmåltid förtärdes och bröllopsglädje firades. De lyckliga unga tu hafva bosatt sig i Moscow. Vi tillönska dem allsköns välsignelse och tomtebolycka!

Gudstjänst firas i vår härvarande lilla kyrka söndagen den 1 juli kl. ½ 4 e. m. En hvar inbjudes hjärtligt.

Just då vi voro färdiga att sända tidningen till tryckeriet, sågo vi i *Hemlandet*, att pastor Gustaf Bergman i Bellingham, Wash., resignerat från sitt pastorat därstädes och antagit kallelse till församlingen i Varna, Ill.

Portland. På Kristi himmelfärds dag stiftades på östsidan här i Portland en ny svensk luthersk församling, som antog namnet Augustana. 43 kommunikanter och 39 barn inskrefvos vid stiftelsen, och man hoppas på att flera skola sluta sig till den nybildade församlingen i en snar framtid. Mycket af vårt svenska folk är bosatt i stadsdelarna Albina och Multnomah, och för att tillgodose detta viktiga fält är det, som församlingen är stiftad. Förhandlingarna leddes af pastor C. J. Renhard. Till sekreterare valdes Ingemar Weström och till diakoner: J. P. Wistrand, Chas. Anderson, J. A. Nelson och Sven Nylander; till trustees: Chas. Monson, S. P. Roes, Ivan Weström och A. J. Berg. En studerande har kallats att förestå verksamheten under sommarmånaderna.

Pingstdagen samlades vår församling för första gången till gudstjänst i vår nya kyrka. Det var en stor högtidsdag. Konfirmation hölls med årets konfirmander, 14 till antalet, 7 gossar och 7 flickor. På kvällen hölls intagning i församlingen, då 15 nya kommunikanter förenade sig med församlingen och Herrens heliga nattvard firades. Kyrkan var vid båda tillfällena till trängsel fylld med folk, så att en och annan började tro att vår kyrka var tilltagen för liten.

Trenne af vår församlings familjer hafva under den gängna månaden drabbats af stor sorg, mr och mrs A. J. Staffansons yngsta dotter, Julia Florentia, afled den 4 maj och jordades den 6 i Grashams grafgård. Den 6 maj fick Albert Theodor Nordeen hemförlofning efter en tre månaders svår sjukdom. Han var ende sonen till vår byggmästare J. A. Nordeen och hans hustru. Albert var en särskildt begåfvad och allmänt omtyckt ung man, han var sekreterare i söndagsskolan och hade en stor vänkrets, som djupt sörjer honom. Hela vår församling och många därutöfver deltaga med hans föräldrar och tvenne systrar i deras djupa sorg. — Den 25 maj hemkallades ganska hastigt Anna Helen Linea, enda dottern till vår diakon Leander Johnson och hans hustru. Begravningen ägde rum påföljande dag. Hon dog i den svåra sjukdomen scharlakansfeber. Vi deltaga äfven djupt med denna familj i deras sorg.

Columbia,

officielt organ för Columbia-konferensen, utgifves den 15 i hvarje månad af Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Redaktör:

Pastor N. J. W. NELSON,
823 East 5th St.,
MOSCOW, IDAHO

Prenumerationspris:

För helt år i förskott.....50 cents.
För helt år till Sverige.....65 "

Erlägges icke prenumerationsavgiften inom 3 månader efter förfallötiden, så begäres 75 cents.

Columbia.

Vol. VII. No 5.
May 15, 1906.

Published monthly by
Augustana Book Concern,
Rock Island Ill.

Price.
50 cents a year.

Entered at Rock Island Post Office as second class mail matter.

OBSERVERA!

A den å tidningen eller omslaget fastklitrade adresslappen angifves, till hvilken tid tidningen är betald. Om detta datum är lika med eller äldre än det å löpande nummer, så betyder det, att prenumerationstiden är utlupen, och att prenumerationen bör förnyas.

Då enskild prenumerant insänder sin afgift, erhåller han ej skriftligt kvitto, utan datot å adresslappen framflyttas.

Vi bedja, att man benäget underrättar oss, om tidningen icke kommer regelbundet, och om möjliga misstag och oegentligheter.

Konferensens ämbetsmän.

Pastor M. L. Larson, ordförande,
911 Stewart st., Seattle, Wash.
Pastor Gustaf E. Rydquist, sekreterare,
1717 Franklin ave., Astoria, Oreg.
Pastor C. J. Renhard, kassör,
150 N. 19th st., Portland, Ore.

DEN lutherska kyrkan är ingen helgöndyrkare. Men hon ihågkommer med glädje och tacksamhet till Gud dem, som hafva uppoffrat sig i hennes tjänst till befördrandet af Guds stora rikssak i världen. Detta är också i full öfverensstämmelse med den heliga skrift, som uttryckligen säger: "Tänken på edra ledare, som hafva talat Guds ord till eder, och efterföljen deras tro, skådande hvad utgång deras umgängelse hade." Vår egen kära Augustana-synods historia har redan att uppvisa en vacker rad af banbrytare, som under många försök med aldrig sviktande tro uppoffrat sig för Guds rikets grundläggande och vidmakthållande bland våra i detta land kring-spridda landsmän. Vi göra väl uti att tänka på dem och gifva akt på deras sköna lifsgärning. Därför haf-

va vi beslutat att i COLUMBIA införa kortfattade minnesteckningar jämte bilder af åtminstone en del. Vi hoppas att denna anordning skall hälsas med intresse af våra ärade läsare. Pastor G. A. Anderson har godhetsfullt lofvat skriva dessa minnesteckningar. I detta nummer göres början med vår synods allra förste banbrytare dr Lars Paul Esbjörn.

* * *

VID synodens och konferensernas läroverk hafva nyligen hållits avslutningshögtidigheter. Det är i sanning högligen intressant att läsa berättelserna om dessa festligheter. Af allt att döma har det flydda skolåret varit lyckosamt och framgångsfullt. Hvilken ofantlig betydelse för vårt folks andliga ordning har icke skolornas verksamhet. En anseelig skara unga män och kvinnor har i år utexaminerats från de respektiva läroverken. Blifve de alla till heder för det samfund, som de ha att tacka för så mycket. Må de i sina skilda kallelser blifva nyttiga för Guds rike. — När skall Columbia-konferensen få en skola, så att vi också från detta hörn af vår synod kunna få skriva om avslutningshögtidigheter? Blir det vid nästa årsmöte?

* * *

ANROPAS skildringar om skollöftider, så funno vi i berättelsen om "Commencement" vid Augustana College en nyhet, som är af särskildt intresse för oss inom denna konferens. Som bekant är det vid sådana tillfällen som lärdomsgrader, doktorshattar och mera sådant utdelas åt dem, som af vederbörande komma i åtanke. Bland dem, som i år af det gemensamma läroverkets direktion lagerkröntes, var ock pastor G. A. Anderson i La Conner, Wash. Honom tilldelades hedersgraden teologie doktor. COLUMBIA gratulerar herr doktorn på det allra hjärtligaste!

* * *

DENNA månad, med början den 14, håller Augustana-synoden sitt årsmöte i Denver, Colo. Det är första gången synoden samlas så långt i väster. Må Gud rikligen välsigna mötet. En af de unga män, som i år ordinerats, har antagit kallelse till missionsfältet i Wallace, Idaho, inom vår konferens' område, ehuru han kommer att stå i synodens missionsstyrelsens tjänst. Vi glädjas öfver denna tillökning af arbetskrafter här

ute i fjärran väster. Måtte ock det nu vakantblifvna Bellingham-pastoratet snart åter få en herde!

* * *

DE ledande artiklarna i detta nummer äro särskildt lämpade för nattvardsutgådom. Läs dem, I unga vänner, som nyligen konfirmerats. I skolen i dem finna många behjärtansvärda sanningar. Rusten eder på allt sätt för löpandet på vädjobanan i eder Frälsares efterföljd. Försummen icke bönen, ordet och den heliga nattvarden. "Växten i nåden och vår Herre och Frälsares Jesu Kristi kunskap." Tänk, hvad härligt mål I vinnen, om I förblifven trogna: edra själars frälsning.

* * *

UNDER den senast flydda månaden hafva vi haft glädjen få mottaga likvid från 73 gamla och nya prenumeranter. Hjärtligt tack!

Från kassören.

Under tecknad önskar härmed påminna alla konferensens församlingar och i synnerhet deras kassörer det beslut, som fattades vid senaste konferensmötet, att medlen till konferensens mission skulle insändas hvar tredje månad. Man bör icke heller glömma nödvändigheten af detta, ty om alla skulle göra såsom vissa församlingar, vänta med att insända bidragen till årets slut, så hinner våra stackars missionärer att svälta ihjäl. Vi ha ännu icke fått något af vårt anslag från synoden, och vår missionskassa är redan skuldsatt. Sänden därför edra bidrag så snart som möjligt. Jag hade hoppats att kunna insända fullständig rapport af inkomster för detta år till detta nummer af vår tidning, men på grund af mycket extra arbete har den saken blifvit något förbisedd. Jag skall dock lofva att i nästa nummer införa rapporten.

Högaktuingsfullt,

CARL J. RENHARD.

150 N. 19 st., Portland, Oreg.

Hvad tänker du om missionen?

En kaplan frågade en gång härtigen af Wellington, om han ansåg det löna mödan att predika evangelium för hinduerna. Denne stränge disciplinens man frågade då: "Hvilka äro edra marschorder?" Kaplanen svarade: "Gån ut i hela världen och prediken evangelium för all skapelsen!" "Så följ den edra order", sade härtigen, "er förnämsta plikt är lydnad."

Tag Jesus med.

Du unge, som har dragit ut på farlig resa genom världen, se till, att allt går väl till slut, att du ej fången blir i flården! Du vet, hur farlig färden är bland tidens bränningar och skär.

Nog minnes du en helig stund, fast åren gått — fler eller färre — då du på knä vid altarrund de dyra löften gaf din Herre, som gällde trohet uti allt, hvad han dig i sitt ord befallt.

Fast då, vid högtidsstunden kär, en helig häfvan hjärtat rörde, och själens innersta begär på bönen vingar hem du förde, du kanske dina löften bröt helt snart och Prälsaren försköt.

Om så du gjort, vänd genast om! Märk väl: du är af Gud utkorad att ärfva lif och rikedom och ej att evigt gå förlorad. Han söker dig och ropar än: har du hans röst ej känt igen?

Han i sin vingård här har rum för dig att där hans verk utföra. Du vet, att evangelium sin färd skall genom världen göra. Och se'n den tiden kommer skön, då trohet följs af nådelön.

Betänk, hvad nådens tid är kort, som Gud oss här på jorden gifvit! Hur mycket, som vill dra oss bort från Jesu kors — det rätta lifvet! Vi måste här i striden gå och kämpa för att kronan få.

H. B.

Med Herren.

Med Herren får du begynna din vandring, du som vill gå till himmelen den nya, lefvande vägen, som är Jesus Kristus själf.

Med Herren får du gå de okända kommande dagarna till mötes.

Med Herren får du draga ut i den heta striden.

Med Herren på din högra sida skall du vinna seger öfver alla dina inre och yttre fiender.

Med Herren är du trygg, huru känslor och erfarenheter än må växla.

Med Herren får du till sist gå genom den mörka dalen, dödsskuggans dal, och sedan skall du därhemma för evigt få vara med Herren.

NINNI.

Lars Paul Esbjörn.

var Augustana-synodens förste banbrytare. Han föddes i Delsbo socken, Hälsingland, den 16 okt. 1808 — 98 år sedan. Hans förfäder voro

fremt bondfolk. Morfadern blef 105 år gammal. Men Esbjörn blef moderlös redan vid 5 år och snart äfven faderlös. En fattig piga upptog honom som fosterson. I henne fick han en öm moder. 12 år gammal började han studera. Fostermodern ansträngde sig till det yttersta, barmhärtiga människor hjälpte till. Lik Luther sjöng han för bröd. Så kunde han fortsätta sina studier. Han studerade med stor flit och framgång. 23 år gammal blef han präst. Som sådan verkade han i Sverige med välsignelse i 17 år. Han blef känd som en begåfvad och nitisk "läsarepräst". Han verkade ock med stor ifver för nykterhet. Detta ådrog honom naturligtvis fiendskap och hindrade hans befordran.

1849 följde han ett sällskap emigranter till Amerika. Omsorg om deras andliga väl var utan tvifvel hans bevekelsegrund. Han hade litet understöd af en missionsförening i Stockholm. Resan var besvärlig. Två barn dogo under vägen. Själff blef han efter sällskapet, sjuk i Chicago. När han kom fram till bestämmelseorten, Andover, Ill., hade en metodistpräst varit där och skingrat hans lilla hjord. När församlingen stiftades, fick han blott 10 kommunikanter. Stor fattigdom och mycken sjuklighet fortforo att trycka. Trofs dessa och andra svårigheter fortfor han att arbeta med flit och irohet. 1850 stiftades församlingar äfven i Galesburg och Moline, de följande åren på många flera ställen. Att i den stora och allmänna fattigdomen få penningar att bygga kyrkor för var i sanning ingen lätt sak. Den berömda ädla sångerskan Jenny Lind skänkte \$1,500. Under en tiggaresa på 11 veckor samlade Esbjörn \$700 till. Snart fick han ock medarbetare: Hasselquist, Carlsson, Swensson, Norelius. Dessa pastorer och deras församlingar förerade sig med Norra Illinois-synoden. Detta samfund hade ett läroverk i Springfield, Ill. Esbjörn blef vald att där förestå en skandinavisk professur. Så blef han vårt samfunds förste banbrytare äfven i uppfostringsväsendet. Men Illinois-synoden var luthersk mer till namnet än gagnet. Däråf uppkom svårigheter, ty våra banbrytare voro bekännelsetrogna. Slutet blef att de utträdde och stiftade Augustana-synoden år 1860, denna upprättade sitt eget läroverk i Chicago, och

Esbjörn blef dess förste lärare och rektor.

Tre år senare blef hemlängtan honom för stark. Han flyttade till Sverige efter att ha verkat i Amerika 14 år och fortsatte pastoral verksamhet i samma församling, där han börjat den, i Östra Wåhla. Där avslutade han den ock 7 år senare, då den trötte pilgrimen nedlade vandringstafven.

Familjen återvände till Amerika. Tvenne af sönerna tjäna ännu det samfund fadern hjälpte till att så väl grundlägga: C. M. Esbjörn, Ph. D., som pastor i Kingsburg, Cal., och C. L. E. Esbjörn, Ph. D., som professor vid Augustana College.

Pastorala förrättningar.

VIGDA.

Af pastor Rubert Swanson:

Den 29 april: Peter Hilton och Gustava Hanni, båda från North Vancouver, B. C.;

den 19 maj: Peter Peterson och Kristina Kraig, båda från Vancouver, B. C.;

den 20 maj: Felix Adolf Ehm och Maria Happatz, båda från Vancouver, B. C.

Af pastor B. E. Bergtson:

Den 16 maj: Elijah D. McCrary och Ellen M. Jutström;

den 19 maj: John Hill och Aina M. Strong från North Bend, Ore.

Af pastor Gustaf E. Rydquist:

Den 29 april: Emil Palmberg och Marie Beck;

den 5 maj: Mike Robb och Mary Erickson;

den 14 maj: Theodore Flink och Myrtle Smalley;

den 26 maj: J. L. Sjögren och Albertina V. Olson.

Af pastor Martin L. Larson:

Den 11 maj: Richard Snallman från Newcastle, Wash., och Selma Anderson från Seattle;

den 12 maj: Carl Ivan Anderson och Anna Genetta Anderson, båda från Seattle;

den 14 maj: Israel Ostrom och Hanna C. Lindfors, båda från Seattle;

den 17 maj: A. J. Peterson och Lydia O. Nelson, båda från Seattle;

Den 31 maj: Kapten Anton W. Nygren från San Francisco och Anna C. Isaacson från Seattle.

Af pastor N. J. W. Nelson:

Den 23 maj: Clarence T. Miller och Eleonora M. Olson, båda från Moscow.

Af pastor Carl J. Renhard:

Den 5 maj: Carl A. Johnson och Winnie Beckman, båda från Portland.

DÖPTA:

Af pastor Rubert Swanson:

Den 11 maj: Arthur William Maurice, son till mr och mrs William Wilson, Vancouver, B. C.

Af pastor Gustaf E. Rydquist:

Den 4 mars: Ralph Waldimar, son till mr och mrs William Henriksen;

den 1 april: Myrtle Ruth, dotter till mr och mrs Erik Österberg;

samma dag: George Gustaf, son till mr och mrs Chas. G. Palmberg;

samma dag: Marie Louise och Frederick William Beck. Dessa mottog äldre personers dop och ingingo dymedelst såsom kommunikanter i församlingen;

den 26 april: Sadie Mathilda Susanna, dotter till mr och mrs Victor Carlson;

samma dag: Ernst Elmer, son till mr och mrs Arvid Carlson;

den 18 mars: Lars Gustaf Oscar, son till mr och mrs Lars Peterson;

den 6 maj: Edith Ingeborg, dotter till mr och mrs Alfred Wilson, South Bend;

samma dag: Agnes Alina, dotter till mr och mrs A. Stölpe, South Bend;

den 26 maj: Fritjof Verner, son till mr och mrs Andrew West.

Af pastor Martin L. Larson:

Den 6 maj: William Carl Gunnar, son till mr och mrs Carl J. Williamson, Phinix, B. C.;

samma dag: Herman Alfred, son till mr och mrs A. W. Anderson, Fremont, Seattle (hon medlem);

Den 13 maj: Följande nio barn, alla i West Port Blakeley; Wash.:

Charlie Johan Mauritz, son till mr och mrs Carl Olson;

Jenny Victoria, dotter till mr och mrs John Sjöström;

Edith Waldina och Henry Lycius, dotter och son till mr och mrs Charlie Anderson;

Tor Otto Johannes, son till mr och mrs Otto Anderson;

Hugo Bernhard och Elmer Gotfrid och Victor Leonard, söner till mr och mrs Zakria Lindblom;

Ida Wilhelmina, dotter till mr och mrs Johannes Johnson;

den 19 maj: Alfred Leonard, son till mr och mrs Victor Johnson, Getchell, Wash.;

den 27 maj: Oscar Fritiof, son

till mr och mrs James Mattson, Redmond, Wash.;

Den 31 maj: Alton Eugene, son till mr och mrs Reinhold Svenson, Arlington, Wash.

Af pastor N. J. W. Nelson:

Den 3 juni: Allen Swan, son till mr och mrs Victor N. Ramstedt.

Af pastor Carl J. Renhard:

Den 6 maj: Theodor, en son till mr och mrs Fred Mogseth;

Den 3 juni: Annie Maria Fridborg, en dotter till änkefru A. F. Peterson i Sunnyside, Oreg.

samma dag: John Leland, son till mr och mrs Sven Svenson.

JORDFÄSTADE.

Af pastor Rubert Swanson:

Den 23 april: Elsa Johnson, Vancouver, B. C., 24 år.

Af pastor Gustaf E. Rydquist:

Den 25 mars: Lars Gustaf Oscar Peterson;

den 5 april: Mrs A. Brunström;

Den 26 april: Thos. Griffith;

Den 20 maj: Oscar Nordström.

Af pastor Carl J. Renhard:

Den 6 maj: Julia Florentia Staffanson, 7 månader och 12 dagar;

den 9 maj: Albert Theodor Norden, 19 år, 2 månader och 9 dagar;

den 15 maj: Paul Theodor Ovar Fors, 2 år, 5 månader och 19 dagar;

den 20 maj: Mrs Johanna Seaborg, 76 år, förflyttad från Astoria;

den 26 maj: Helen Linea Johnson, 2 år, 3 månader och 4 dagar.

Ella och hennes bibel.

Berättelse af Alfred Smedberg.

Det var fattigt i den lilla backstugan, där gubben Andreas och hans hustru fått en fristad på älderdomen. Och det var heller inte underligt, ty de båda gamla voro fattighjon.

De hade likväl sett bättre dagar, den gamle Andreas och hans gumma. De hade ägt ett litet hemman i byn, men olyckor och präfningar hade kommit öfver dem, och så hade de slutligen, utblottade på allt, måst lämna sin gård åt fordringsägarna.

Dock nej, icke allt strök med; någotingo de behålla. Det var en stor, präktig bibel med messingsspännen och kopparstick, några tarfliga kläder och husgeråd samt en oansenlig stuga i skogskanten.

Här flyttade de in med sina få tillhörigheter och arbetade, så godt de i sin höga ålder förmådde. Gub-

ben flätade korgar, och gumman spann. Men som den lilla förtjänsten inte fullt räckte till för deras uppehälle, gaf socknen dem årligen litet penningar samt några tunnor säd såsom fattighjälp.

I allt sitt armod voro de båda gamla likväl rikare än många bland dem, som äga öfverflöd på ägodelar. De hade lärt sig att älska Gud och att vara nöjda med hans skickelser. Säkerligen fans det inte många i trakten, som med innerligare andakt och med en renare glädje knäppte sina händer till Guds lof än dessa båda gamla fattighjon.

Men så ägde de också två klenoder, som de icke velat mista för alla världens skatter: sin bibel och sin lilla Ella.

Det passar så väl att nämna dessa båda tillsammans, emedan Ella och bibeln, bibeln och Ella hörde så eskiljaktigt ihop och voro med hvarandra så innerligt förenade, som solljus och morgondagg och blomsterdof på sommarängen.

Men hvem var då lilla Ella?

Jo, hon var en stackars fader- och moderlös flicka, som Andreas och hans gumma upptagit såsom fosterdotter, emedan de själfva icke ägt några barn.

Ella var en snäll flicka. Hon återgäldade sina fosterföräldrars kärleksfulla omsorger med en innerlig tillgifvenhet och hjälpte dem i deras bestyr, så godt hon förmådde. Hvarje morgon och afton brukade hon få läsa högt för de gamla några kapitel ur den stora, vackra bibeln.

Ah, den bibeln, den bibeln! Hvad Ella var förtjust i den! Hon riktigt storlängtade efter de stunder, då hon fick slä upp den kära boken med de många vackra teckningarna och läsa för "morfar och mormor". Hon fann i den heliga boken så mycket härligt och underbart, som de flesta människor inte ha en aning om, så många dyrbara lärdomar, så många tröstande, vederkvickande löften af vår käre Herre Gud. Hon fann så många märkvärdiga berättelser om de gamla patriarkerna, konungarna, profeterna och de stora hjältarna i Israel, men framför allt om Frälsaren själf och hans apostlar.

När Ella var i sitt fjortonde år, började hon sin konfirmationsläsning, och hon råkade då i sitt första lilla bekymmer här i världen. Men detta bekymmer gällde inga-

lunda läsningen utan de dåliga kläderna.

Ella hade förut aldrig tänkt på att hon var dåligt klädd. Det hade ju därtills heller ingenting gjort, att klädningen var lappad, och att hon om semmaren sprang barfota och om vintern gick i träskor. Men nu, då hon till nästa vår skulle läsa för församlingen, och gå till Herrens heliga nattvard, borde hon väl ändå vara litet bättre klädd. Det begrep Ella så innerligen väl. Men på hvad sätt skulle hon få sig en ny klädning, det var den stora frågan, och den var svår att besvara.

Ella funderade härpå både länge och väl utan att finna någon utväg. De snälla fosterföräldrarna hade inte råd att köpa mer än det allra nödvändigaste. Inte kunde *de* gärna vara af med så mycket penningar, som behöfdes till nya skor och en ny svart klädning? Och att vända sig till någon annan med bön om hjälp, det ville inte Ella. Hon tyckte, det skulle vara både skamligt och orätt att tigga, när hon var på fjortonde året och stora, raska tösen.

Men ju mer Ella funderade, desto mer ljusnade utsikterna, och när hon slutligen fått klart för sig, hvad hon kunde göra, blef hon så glad, att hon genast sprang in till fostermodern, för att höra hennes tanke om saken.

"Mormor lilla", sade hon ifrigt, "skulle mormor kunna reda sig ensam hemma, ifall jag vore borta tre eller fyra veckor nu under potatisupptagningen?"

"Visst kan jag det, kära barn, om vi båda få ha hälsan", svarade gumman förvånad. "Men hvad tänker du ta dig till?"

"Jo, då skulle jag ge mig ut till Tunarp eller Dintestorp och plocka potatis," sade Ella. "Mormor vet, att jag behöfver nya skor och en ny klädning till våren."

"Det vet jag visst det, och jag har länge tänkt på, huru vi skulle kunna få litet snygga kläder åt dig till konfirmationen. Men tror du, att du står ut med arbetet?"

"Ja då! Dagarna ä' inte så långa nu, och nog orkar jag plocka alltid."

"Men har du tänkt på, huru du skall ha med maten? Den får hvar och en bestå sig med själf, har jag hört."

"Jo, får jag bara med mig lite bröd, så kan jag alltid där på stället

köpa mjölk och annat, som kan behöfvas. Potatis få upptagarna äta för intet, så mycket de vilja."

"Ja, då ska' vi styra ut dig så godt vi kunna, och jag är säker om, att Gud är med vår lilla flicka, så länge hon går på rätta och ärliga vägar."

"Det vill jag alltid göra, mormor," sade Ella allvarligt, "och det ska' nog gå bra. Ledsammast blir väl att inte få läsa i morfars bibel på så lång tid, men psalmboken tar jag med."

Några dagar därefter begaf sig Ella åstad med backa och korg på axeln och ett stort matsäcksknyte i handen. Hon tog ett ömt farväl af de gamla och fick deras välsignelse med sig på färden. Föga anade hon då, att det var sista gången hon såg dem.

Tunarp och Dintestorp voro stora landegendomar, där man använde en betydlig del af de ofantliga åkerfälten till potatisodling. Därtill behöfdes i synerhet om höstarna mycket arbetsfolk, och många fattiga människor kommo långväga ifrån för att hjälpa till vid upptagningen och därmed förtjäna en liten penningssumma. De båda egendomarna lägo i närheten af Vättern, omkring två mil från Ellas hem, då man tog en genväg genom skogen.

Det var en klar och vacker morgon i midten af september. Ella hade aldrig förr varit så långt borta i världen och glädde sig öfver att få se nya bygder. Ofta måste hon fråga sig om vägen, och fick då alltid vänliga svar. Trakten växlade ständigt utseende. Än gick vägen förbi enstaka gårdar eller torpstugor, än genom byar med omgifvande ängar och åkerfält, än åter öfver vidsträckt mossar och betesmarker eller genom täta mörka skogar.

Det led mot aftonen, då Ella äntligen nådde fram till Tunarp. Hon blef vänligt mött af inspektoren, men hon nästan häpnade, då hon såg de ofantliga potatisfälten och de stora människoskåror, tillsammans med hvilka hon nu en tid skulle få arbeta.

Allt gick dock bra. Ella kände sig visserligen ofta om kvällarna så trött, att hon nästan var färdig att gråta. Men då tänkte hon på de nya skorna och den nya svarta klädningen, som skulle bli belöningen för hennes möda, och att alla voro snälla mot henne, och så gick dag

efter dag och vecka efter vecka, tills skörden var slut.

Fyra veckor efter Ellas ankomst till herrgården finna vi henne åter på hemvägen. O, hvad hon var glad! Hon gick inte, hon sprang, hon tog skutt, hon dansade fram öfver tufvorna i skogen. Snart skulle hon få återse det lilla hemmet och de båda gamla och den kära bibeln! Hjärtat var så fullt, att hon inte kunde låta bli att sjunga. Emellanåt stannade hon hastigt och stack handen i klädningsfickan. Jo, de lägo riktigt kvar, de där blanka silfverkronorna, som hon fått för fyra veckors arbete. Tänk, inte mindre än tolf kronor! De skulle bestämt räcka till både klädning och skor. Och dem hade hon *själf* förtjänt genom *sitt eget arbete*. Åh, hvad mormor skulle bli förvånad, och hvad det skulle bli förtjusande roligt att nu komma hem!

Stackars lilla Ella! Om du visste — — —!

Men hon visste ännu ingenting. Skogen var så grön, Gud var så god och lifvet så härligt. Och hon stormade fram på den lilla skogsstigen med hjärtat bultande i bröstet af längtan, glädje och hopp.

Ändtligen dök den lilla stugan upp där i skogsbrynet. Åh, hvad hon var sig lik efter fyra, hela fyra veckor! Och där var ju stättan och den stora oxeln och brunnen och krusbärsbuskarna, — o, ja, alltsammans — alldeles som förr.

Ella tog gårdsplanen i några få skutt och ryckte upp dörren.

Åh! — hvad var detta? Hela stugan full af främmande människor!

Ella blef så häpen att hon tvärstannade vid dörren och bara tittade.

Framme vid bordet satt en man och skref. Midt på golvet stod en annan med en liten klubba i handen. Han pratade och hojtade, ropade och skrek oupphörligt. "Här ha vi en spinnoek, — hvad bjudes för den? — Femtio öre. — Åh, prat! Sextio öre. — Sjuttio öre. — För litet, min gubbe lille. — Åtti öre. — Så där ja, — det far sig. — Nitti öre. — Många lud; skilj er åt. — En krona. — Pass på slaget! Första, — andra, jasså, — en och tio, — en och tjugufem; första, — andra, — tredje gången." Pang!

Han slog klubban i bordet. En

gammal gumma tog spinnrocken och skyndade ut genom dörren.

Ella stirrade alltmer förvånad på det besynnerliga uppträdet i stugan. Hon började nästan tro att hon drömde. Hvad betydde allt detta, och hvad var det för konstigt, osammanhängande prat, den där mannen med klubban hade för sig?

Då kom en af grannkvinnorna bort till dörren och tog Ella i handen.

“Jaså, du är hemkommen nu, stackars lilla Ella.” sade hon medlidsamt. “Du har väl hört, hvad som hänt?”

“Nej,” sade Ella med en känsla af uppvaknande ängest. “Jag förstår inte — jag begriper inte — hvar är mormor?”

“Hon är död,” svarade kvinnan.

“Död?”

“Ja, och den gamle Andreas också, båda två.”

“Döda! Döda!” Och Ella sjönk ned på den stora spiselhällen och prässade bägge händerna mot hjärtat.

“Ja, båda döda och begrafna,” fortfor kvinnan. “Det gick så hastigt, att det var riktigt märkvärdigt. Gamle Andreas satt en afton och läste i bibeln, och rätt som han läste, lutade han hufvudet ned mot bordet, och när gumman då såg efter, så var han död. Och den gamla ensamma gumman, hon kom genast hem till vårt, och jag följde med ditbort och var där öfver natten. Men hon grät inte och inte klagade heller, utan hon bara föll på knä vid sängen och sade: “Käre Herre Gud, låt mig nu snart få flytta efter!” Och se'n på morgonen var hon så svag, att hon inte kunde stiga upp, och så om en liten stund knäppte hon sina händer och sade: “Gud välsigne och bevare min lilla Ella!” Och så slocknade hon af, alldeles som man släcker ett ljus, utan plågor, utan dödskamp. Var det inte underligt?”

Den pratsamma kvinnan visste denna gång inte riktigt, hvad hon sade. De båda gamlas fridfulla bortgång utan ängest och utan smärtor var inte underligt alls. För den fromme har döden inga fador. Dödsängeln kommer ofta som en smekande västanvind och sluter den rättfärdiges ögon så mildt och så stilla, som medern vid sitt sköte vaggar det lilla barnet till ro.

Ella hade under kvinnans berättelse

telse brustit i våldsam gråt. Tårefloden lättade något det beklända hjärtat, så att hon om en liten stund började kunna samla sina tankar.

“Men, men,” snyftade hon, “hvad gör allt folket här?”

“Jo, det är auktion här i kväll, auktion på kvarlätenskapen efter de gamla. Emedan de i flera år haft fattighjälps, så har socknen rätt att ta och sälja det lilla, de lämnat efter sig.”

“Stugan med?”

“Ja, stugan också.”

“Än jag då? Hvart ska jag ta vägen?”

“Du ska väl säljas, du också, — ja, det vill säga,” rättade sig kvinnan förlägen, “du ska ropas upp här, efter sen allt är såldt, och den, som är nöjd med minsta betalningen, får ta dig och försörja dig, tills du blir konfirmerad och kan få någon tjänst.”

Denna upplysning var ett nytt slag för Ella. Skulle hon sålunda gå under klubban, hon också, säljas som alla de andra sakerna, alldeles som om hon vore en spinnrock eller en gryta, o, då! Och tärarna började åter flöda.

Då ropade mannen med klubban.

“Här ha vi en bibel, en präktig bibel, läderpärmad och messingsspännen. Hvad bjudes för den?”

“Åtta kronor,” ropade någon i floeken. — “Åtta och femti,” hördes en annan röst. — “Nio kronor,” — “nio och tjugufem” — “nio och femti” — tio kronor,” — pass på slaget! — Tio kronor — första — andra — och tredje. Mannen höjde klubban. Men då inträffade något, som folket där i stugan säkerligen aldrig sett maken till på en auktion.

Så fort Ella hört bibeln nämnas, hade hon sprungit upp från spisen. Hon hade hört de olika anbuden såsom i en dröm utan att fullt kunna fatta, hvad frågan gällde. Men nu, då klubban höjdes och hon med ens begrep faran i hela dess vidd, rusade hon fram till bordet, slog båda armarna om bibeln och skällde i hela kroppen.

“Nej, nej!” ropade hon med en röst, som nästan kväfdes af gråt. “Ni får inte sälja bibeln, morfars bibel! Ni får inte, ni får inte.”

Mannen tystnade och sänkte klubban. Folket i stugan skockade sig nyfiket kring bordet.

“Nej, ni får inte sälja den!” ro-

pade Ella i största ängest. “Jag ska ge allt hvad jag har, — se här — och här — och här. Det är mina pengar, som jag förtjänt på Tunarp, — men jag släpper inte bibeln!”

Några af de kringstående förde händerna till ögonen. Auktionsroparen sväljde och harklade ett par gånger, som om någonting velat fastna i strupen.

“Tolf kronor är budet,” sade han med en röst, som liknade en undertryckt snyftning. “Finns här någon, som — som som — bjuder mer?”

“Nej, nej,” ropade de kringstående. “Det vore både synd och skam. Låt flickan få bibeln!”

Klubban föll. Från de kringstående hördes liksom en suck af lättnad. Ella tog sin bibel i famnen och störtade ut på gården, satte sig där vid en buske och smekte sin skatt, som om den varit ett litet barn.

“De ville sälja dig — ta dig ifrån mig,” snyftade hon; “men jag släpper dig inte, nej, aldrig, aldrig. Jag går gärna i träskorna och den gamla klädningen.”

Efter en stund kom en närboende granne, som alltid varit god mot Ella och de gamla, ut ur stugan och gick fram till Ella och klappade henne vänligt på hufvudet.

“Ella,” sade han, “vill du flytta hem till vårt och vara hos oss, tills du har gått och läst?”

Öfver Ellas tårade anlete flög ett skimmer, som när den uppgående morgonsolen kastar sin glans öfver dagstänkta blommor på ängen.

“O, ja,” sade hon, “det vill jag. Slipper jag att säljas då?”

“Ja,” svarade han. “Vi tycka alla att den, som får en sådan liten skatt i sitt hus, kan vara glad, äfven om han ingen betalning får. Nu gå vi hem till mor. Får jag bära din bibel?”

“Nej, tack, snälla farbror!” Låt mig få bära den själf!” bad Ella och kramade så hårdt om sin bibel, som om ingen makt i världen kunnat rycka den ifrån henne.

Och den nedgående aftonsolen strödde sitt guld öfver stigen, där Ella med sin bibel i famnen gick till sitt nya hem.

Hon behöfde aldrig lämna detta hem. Nära fyrtio år ha förgått, sedan Ella såsom tjänsteflicka första gången steg öfver dess tröskel, och ännu lefver hon där, men icke läng-

re såsom nådehjon, utan såsom husmoder och ägarinna till gården.

O, du skulle se Ellas hem! Du skulle se ett hem, där bibeln har främsta platsen, icke blott på bordet utan ock i husfolkets hjärtan! Du skulle se ett hem, öfver hvilket friden och glädjen breda sitt rosen-skimmer i med- och motgång, i helg och söcken, i bitande vinterfrost lika varmt som i glödande sommarsol.

Ja, jag ville, att du skulle se mor Ellas glädjestrålade blick, när hon berättar om all den välsignelse, som strömmat ned öfver henne själf, hennes make och hennes barn just genom denna bok, för hvilken hon offrade sin första arbetslön, allt hvad hon då ägde. Och jag ville, du skulle höra den klang af jublande modersfröjd, som tonar ut från de ord, med hvilka hon brukar sluta sin berättelse:

"Och alla mina sex barn tro på Gud."
D. U. T.

PRENUMERERA
nu på vår kyrkas tidningar

✿ Augustana ✿
Augustana Journal
Ungdomsvännen

Adressera:
AUGUSTANA BOOK CONCERN,
ROCK ISLAND, ILL.

Madison Lumber Co.
Dealers in all kinds of
Building Material
Coal & Wood. Moscow, Idaho

O. C. CARSON
Grocerier
Billigaste och bästa platsen att göra
sina uppköp.
MOSCOW, IDAHO

GOLLINS & ORLAND HARDWARE CO.
General
Hardware
Moscow, Idaho

OLSON & JOHNSON
Möbel- & Järnhandel
Stort lager ✿ Priserna de billigaste
Troy, Idaho.

MOLINE PIANON & ORGLAR

äro till alla delar mera omsorgsfullt byggda än alla andra och hafva således en mera klar och fyllig ton samt vara längre. De säljas nu billigt. Kataloger och prislister erhållas gratis genom att tillskrifva

J. PETERSON & CO., - Moline Ill.

OSCAR LARSON,

Tyger, Kläder, Skor,
Hattar, Herrekliperings-artiklar och
Grocerier.

TROY, - - - - IDAHO.

J. A. BJÖRKLUND

Kom och bese mitt rikhaltiga lager af

VAGNAR & FARMREDSKAP.

TROY, - - - - IDAHO.

Bellingham Bay & British Columbia R. R. Co.

—TIME CARD—

Effective October 29, 1905.

Trains arriving at Bellingham at 12:05 p. m. and leaving Bellingham at 3 p. m. connect with Canadian Pacific Railway at Sumas.

Trains leave Bellingham.

No. 1—Passenger, daily, 3 p. m. for Sumas, Maple Falls, Glacier, Vancouver and all points east.

No. 3—Passenger, daily, except Sunday, 5 p. m. for Everson and Lynden.

No. 5—Mixed, daily, except Sunday, 9:25 a. m. for Sumas and intermediate points.

No. 7—Passenger, Saturday only, 9 a. m. for Everson, Lynden, Sumas and Glacier.

Trains Arrive Bellingham.

No. 2—Passenger, daily, 12:05 p. m. from Glacier, Sumas, Vancouver, and all Eastern points.

No. 4—Mixed, daily, except Sunday, 9 a. m. from Lynden.

No. 6—Mixed, daily, except Sunday, 4:30 p. m. from Sumas.

No. 8—Passenger, Saturday only, 6:25 p. m. from Glacier, Sumas and Lynden.

A. BRANIN,
Asst. Supt.

J. J. DONOVAN,
Gen. Supt.

Svenskt apotek

Doktorsrecept ifyllas prompt
och omsorgsfullt.

Färger, Oljor, Böcker, Skrifmaterialier och allt, som tillhör en välordnad apotekarerörelse alltid på lager.

C. V. JOHNSON

Troy, Idaho

Det bästa är alltid det billigaste, och det är hvad ni får hos

Geo. Creighton,

parti- och minuthandlare med

Tyger, Kläder och Skor

SVENSKA TALAS.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Endast bästa arbete utföres å

Moscow Steam Laundry

H. P. EGGAN.

Skandinavisk Fotograf.

Porträtter insätts i ram.
Rikhaltigt förlag af taflor.

3:dje gatan, - Moscow, Idaho.

Will E. Wallace

JUVELERARE och OPTIKUS

Opp. Post Office, - Moscow, Idaho.

CHILDERS BROS.

Fresh and Home-made

CANDIES, ICE CREAM & SOFT DRINKS

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Hagan & Cushing

Första klassens

Kötthandel

BUTIK Å MAIN STREET

Högsta kontanta pris betalas för biff, fläsk, färdkött och fjäderfå.

R. HODGINS,

Druggist och Kemist.

Stort förlag af skol- och andra böcker samt utrustning för kontor och skolor.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Motter, Wheeler Co.

The Leaders

MOSCOW, - - - - IDAHO.

JAP-A-LAC

Wood finish, Floors, Furniture, etc.

The Gem City Hardware Comp., Ltd.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North Idaho. Call and look the stock over

MOSCOW, - - - - IDAHO.